

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΒΡΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΑΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Τί ἐσυνέβηκε μωρὲ τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ
ποῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐβλεπα νὰ τρέχουνε κοπάδι
σὰ νᾶθε τοὺς κτυπήσουνε τῆς τρέλλας τὰ μικρόβια
καὶ νὰ φωνάζουν, θάνατο καὶ φουῦκα καὶ ἰσόβια;
Τί λόγοι τοὺς ἠνάγκασαν μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι
ποῦ ἄρον, ἄρον ἐκραζον καθάπερ Ἰουδαῖοι;

Τί νὰ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τῶν σοβαρῶν ἀνθρώπων
ποῦ συνελθόντες ὃ ἐστὶν ἐπὶ Κρανοῦ τόπον
ἐζήτησαν τὸ ἀνώτατον τῆς τιμωρίας ὄριον
καὶ θόρυβον ἐποίησαν καθ' ὄλον τὸ Πραιτώριον;
Γιὰ ποίους λόγους ἔγεινε τὸ ἀναμπουμπούλι;
Ἦταν κανένας δεύτερος Χριστὸς γιὰ καταδικῆ;

Ἀποκρενώσουνε λοιπὸν νὰ μάθω τί συνέβη,
Γ. — Βεβαίως θ' ἀκουσες καὶ σὺ περὶ τοῦ Δραγισέβη
ἐνὸς ἐκφύλου πλάσματος τὸ γένος Κερκυραῖον
μοσφῆς καὶ παραστήματος τὰ μάλιστα ὄραϊον,
ποῦ πέντε σφαῖρες ἔρριξε στὸ σπῆτι του μιὰ μέρα
κι' ἐπῆραν τρεῖς τὴν ἀδελφὴ καὶ δύο τὸν πατέρα.

Κι' αὐτὸ τὸ ἔκτακτο παιδί,
ὁ Δραγισέβης δηλαδὴ,
ποῦ εἶχε στὸν πατέρα του πολλὴν ἀδυναμία
κι' ἀπ' ὕσες σφαῖρες τῆριξε δὲν τοῦφυγε καμμία,
στὴν Κέρκυρα τὸν δίκασαν νὰ χάσῃ τὸ κεφάλι
ἀλλὰ τὸν ἔφεραν ἐδῶ νὰ δικασθῆ καὶ πάλι.

Ἦθε λοιπὸν ἡ δίκη του κι' ἦλθαν κι' οἱ μάρτυρές του
κι' εἶπαν τὰ μαῦρα χάλια του κι' εἶπαν τίς συφορές του,
κι' εἶπαν πῶς στή φαιμήλια του ἀνεξαιρέτως ὄλοι
περίπατο δὲν ἔβγαιναν μὲ δίχως τὸ πιστόλι,
κι' ἔλεγαν πῶς κι' οἱ ζωντανοὶ καθὼς κι' οἱ σκοτωμένοι,
ἦταν ἀπὸ τὰ ρηῆατα τοὺς κουρλοὶ καὶ βουρλισμένοι.

Κι' ἔπει' ἀπὸ τοὺς μάρτυρας εἶπαν κι' οἱ δικηγόροι
πῶς κρίση καὶ συνείδηση δὲν εἶχε τὸ ἀγόρι
ἀνήκον ὡς μὴ ᾤφειλε στὸ γένος τῶν ἐκφύλων
ποῦ μόνον τὸν ἀνήθικον ἀναγνωρίζει ζῆλον
καὶ συνεπῶς ὡς ἐκφυλὸς δὲν εἶχε προμελέτη
νὰ σφάξῃ τὸν πατέρα του κι' ὄλο του τὸ μελέτι.

Ὁ ἐκφυλὸς εἶν' ὁ καιὸς τῆς κοινωνίας ἑόζος·
ἔτσι τοῦλάχιστον, Μαρῆ, μᾶς γράφει ὁ Δομπρόζος
καὶ πρέπει ἐκ τοῦ μέσου μας ἐγκλημάτων νὰ βγαίνη
ἀλλὰ στὰ Σενατώρια γιὰ κοῦρα νὰ πηγαίνη.

Μ. — Ἄλλὰ κι' ἐγὼ θὰ ἔλεγα στὸν κύριο Δομπρόζο
στὰ μέρη ποῦ δὲν ἔχουμε τῆς τρέλλας τὸ ῥιπάζο,
πρέπει νὰν τοὺς ἀφήνουμε στὸ δρόμο τοὺς ἐκφύλους
νὰ σφάζουν ἀτιμώρητα τ' ἀνθρώπους σὰν τοὺς σκύλους;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Ε.Σ.Υ.Υ.Φ.2.0047

Γ. — 'Ο Έκφυλος αισθήματα δέν έχει στην καρδιά του' όπως σκοτώνει το πουλί σφάζει και τα παιδιά του' ο Μάξ Νορδάου άλλως τε το έχει αποδείξει πώς όσα σμπάρα στο σωρό ένας κουρλός κι' αν ξίξη καμμιάν εδύνην ήθικην δέν έχει να μάς δάση κι' ως πέρνουμε τα μέτρα μας προτού να μάς σκοτώση!

=

Μ. — Δέν σ' ερωτώ να μου πής Λομπρόζου θεωρίες αυτές τις αντελήφθησαν αί κομικώς κυρίες που επαρηκολούθησαν την δίκην επιμόνος δια να δείξουν στο κοινόν . . . τα βέλα του χειμῶνος. Δέν σ' ερωτώ τί έγραψε ο ένας και ο άλλος, αλλά γιατί έγινε αναβρασμός μεγάλος και προδ της εκδικάσεως ποία αίτία ήτο να πάνε στο πραιτώριον να λένε Σταυρωθήτω!

=

Γ. — Μην τά ζωτάς μωρέ Μαρή, και μην τ' ανακατεύης πώς εδρεθήκαμε κουρλοί καθώς ο Δεαγισέβης. Οι Ένορκοι ως λέγεται στην κάμαρα κλεισμένοι, αφού εσυζητούσανε μιὰ ώρα περασμένη αν πρέπει να παραδεχθούν αναίρεσιν ή φόνον εν τή στιγμῇ συγχύσεως αλλά μετριάς μόνον, στα ύστερα τους έπιασε δέν ξέρω τι γενάτι πωφύγαγε κι' αφήσανε την κάμαρα μονάτη.

=

Κι' έπειτα που τους έκλεισαν με κλειθρα πιό μεγάλα, έβγήκαν στα παράθυρα κι' εφώναζαν για σκάλα, κι' ο κόσμος βλέπωντας αυτά τα φοβερά θεάματα, δικαίως παρεξήγησε την κρίσιν και τα πράματα και φοβηθείς μην ο κουρλός ελεύθερος κατέβη, να μάς βαρη λιθορροβειές και να μάς σακατέβη, δια μεγάλης τής φωνῆς φωνάζει από κάτω, να παραδώσωσιν αυτόν Ποτίω τῷ Πιλάτω!

=

"Ηταν' που λες, αναβρασμός και χαλασμός κυρίον ειδοποιήθη κι' αρχηγός του 'Αναγνωστηρίου πώς λευτερώνετ' ο τρελλός, και ως εκ τούτου εντελῶς

ο τόπος δυσημίζεται και γίνεται κουρέλι κι' ο φοβερός ο ήθηρας που ένα τσάγκρι θέλει ν' αναποδογυρίσουμε δλην την ατμοσφαιρα, επήε μ' όλο το σκολεϊό καργάδος εκει πέρα και βλέποντες οι Ένορκοι το σιγάχρο το μεγάλο, δέν εμιταπροβάλανε στο παρεθῆρι άλλο.

=

Την άλλη μέρα το πρωι τον είδα τον 'Αντίπα' τί άφορμή σ'ας έκαμε, διδάσκαλε του εϊπυ να παύσετε την διδαχήν λαού κατηγουμένου και να ζητάς την ενοχήν του κατηγορουμένου;

=

Κι' εκείνος μουπε « ήλθανε και μουπαν μ' άγονία, τρέξε να σώσης το λαό και την Κεφαλληνία από το μέγα όνειδος που τήνε περιμένει τρέξε στο Δικαστήριο μαζί με τον 'Αρσένη και μ' όλους τους γενναίους σου και τους αισθηματίας, που πρόκειται ν' άθωωθῆ τρανός εγκληματίας, κι' εγώ που αγωνίζομαι για την πατρίδα τόσο, το γόητρόν της έσπενσα και σήμερα να σώσω. »

=

Μ. — "Ήσουνε και σὺ βρε Γιάννη εν δομη παροξυσμού;

Γ. — "Ήμουνα κι' εσυζητούσα περὶ του εκφυλισμού κι' έλεγα πώς είν' άρρώστια συχαμένη και βαθειά, πιό χειρότερη ακόμα κι' απ' αυτήν την εδλογιά που μάς ήρθε για πεσκέσι μες τα τόσα μας κακά ν' άσχημίση και να κάψη τα χρυσά μας θηλυκά.

=

Μ. — Τί σουσοῦρα τι γενάτι για τον εκφυλο Κορφιότη! Τι αντίρες τι θεζήλια για το πείσμα μερικῶνε, τί μπαρμπιέρης ντι Σιβίλια κόν λα σκάλα ντελ μπαλκόνε!

=

Γ. — Συνέπεσε νάν Κυρακή δουλειά καμμιά δέν είχα' έβλεπα κι' άλλους πώπασχαν από τον ίδιο βήχα' έβλεπα τα τσακώματα των όρκωτών τα μύρια, έβλεπα και τα θέατρα από τα παρεθῆρια, έβλεπα τόσες μόμολες και τόσες ιστορίες κι' άπάνω στα εδῶλια των δικαστών. κυρίες, έβλεπα πώς δέν ήτανε κανεις να μ' εμποδίση κι' ανακατόθηκα κι' εγώ με τ' άλλο το μελίσσι.

=

"Εγώ, Μαρή, κι' αν φώναξα δέν έχω μετανοήσει για τον κουρλό φοβήθηκα μη βγῆ και με σκοτώση. Μ' αν ο τρελλός επρόκειτο να λάβη τιμωρία κι' άδικως εανέβηκε ή τόση φασαρία, κι' αν άλλοι ελνπήθησαν κι' άλλοι μ' εμάς εγλέντισαν, ως όφονται οι κύριοι που μάς τα εξεκέντισαν.

ΧΑΡΑΜΑ

Μ' ήρε το χάραμα μες στα λουλούδια κι' ή πλάσι ψάλλοντας γλυκά τραγούδια στην πρωινή της λευκή δροσιά, μοιάζει σαν ὄμορφη κι' άγνή παρθένα που με της νύχτας τη χτενισιά, ξυπνάει μ' δλόδροσα χείλη ανδισμένα!

=

Νύχτας τριγύρω σου βλέπεις σκοτάδι και μόνο μέσα βαθειά βαθειά, χωρίζει κάτασπρο κάποιο σημάδι είνωντας γύρω του φεγγοβολιά!

=

Το φῶς ξαπλώνεται σε μιὰ γαλήνη σ' ένα μυστήριο μαγευτικό, λες κι' είναι φίλημα αυτό που δίνει, λες κι' είναι ξύπνισμα χαϊδευτικό!

=

Θάλασσ' άτάραχη ξεκουρασμένη, ξυπνά κει κάτω, ξυπνά πιό πέρα, λες κι' εξεχάστηκε δίχως άγέρα, λες κάποιο χάιδεμα κι' αυτή προσμένει!

=

Καράβι στάθηκε' παλιά άπλωμένα, μέσα στο πέλαγος ο ίσμιος πέφτει, λες και στολιζεται χαριτωμένα σ' έναν άπεραντο χρυσό καθρέφτη.

=

"Ολα ξυπνήσανε! "Ο ήλιος βγήκε, "Ητανε όνειρο κι' αυτή ή γαλήνη. Μόνο σημάδι της ή νύχτ' άφῆκε λίγη δροσοῦλα π' ακόμα χύνει!!

=

Μ' ήρε το χάραμα μες τα λουλούδια κι' ή πλάσι ψάλλοντας γλυκά τραγούδια στην πρωινή της λευκή δροσιά, μοιάζει σαν ὄμορφη κι' άγνή παρθένα που με της νύχτας τη χτενισιά, ξυπνάει μ' δλόδροσα χείλη ανδισμένα!

"Ο Κριτής.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΜΕΝΙΚΗΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

"Αν οι δρόμοι μας στρωθούνε με μωζαϊκό γουλι, κι' αν καμμιά φορά κοποῦνε τα δουσφέτια απ' την Βουλή: "Αν ακούσω ήσυχία σε διάλειμα σχολειού, κι' αν ιδῶ φωτοχυσία σε σοκάκι Ληξουριού. "Αν οι μόρτηδες κομάτι μάς αφήσουνε γερό απ' το άγαλμα Μηγιάτη — που χτυπάει τον καιρό στελιασμένος εδεικεί που σονάρ' ή μουσική. — Κι' όταν 'δῶ το Μονοκοῦσο πατριάρχη στους Κορφούς και το ζουρλο-Διόκη ακούσω ντραγομένο στους Δελφούς. Κι' όταν ή γρηά μου μάνα το γενήση με καλό, τότε θάρτη κι' ή φαγάνα να βαθύνη το γυαλό.

Ο Κόκορος

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ

"Άλλο κενόν μάς εμεινε! Ποιός θα τ' αναπληρώση! Βάσταξε τύχη άσπλαγγη την άπονη την τόση! Πάει κι' ο Νικολόπουλος ο φίλος πρωτοδίκης και φέρουν οι νεώτεροι τα σύμβολα της νίκης. Είχεν ο φίλος άνοχην νεανικῶς παλέων, μα τα παιδιά τον έφαγαν και δέν αντίεχε πλέον!

=

Μέσ' τη χαρά τον έκοπαν και μέσα στη γλυκάδα! Τον βγάνουν απ' τη ζέστα του να πάη στη Λευκάδα σε μέρος έρημο, πεζό, που ποίηση δέν έχει, σε μέρος που την ξενογυριά κανένας δέν προσέχει. Κι' άλλες φορές ποῦταν' εδῶ, έφενγε δίχως λύπη, μα τώρα; . . . τώρα φαίνεται πώς έχει καρδιοχτύπι!

=

"Αρεβοάρ κῆρ Θόδωρε με τ' ανθηρά σου νηάτα. Τη μιὰ τη γλύττωσες φθινή, μ' αν δέν σ' επῆρ' ή γαλανή σ' επῆρ' ή μαυρομμάτα!

"Εμείς δέν θα σ' εδειρώγαμε ποτε από τη θέση. Το καταφέραν τα παιδιά να βγῆς από τη μέση.

— x x x —

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα.

Ἐπειδὴ ἀγνώω παρά τινων ἀνακριβῶς πληροφορηθεῖσα ἡ ἔφημερίς « Ἀνάστασις » ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 28 φύλλῳ της, ὅτι εἰ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀποθανόντες δύο ἐν τῷ ἐνταύθα Νοσοκομείῳ ἐτάφησαν μετὰ τρεῖς ὄλας ἡμέρας καὶ ἀφοῦ ἐκορέσθησαν αἱ χαλκόμυϊαι καὶ ἐνῶ ἀνέπεμπον ἀνυπόφορον δυσσομίαν, δηλῶ πρὸς γνῶσιν τῶν τυχόν ἀπατηθέντων συμπολιτῶν μας ἐκ τοῦ δημοσιεύματος τούτου καθὼ μετέχων τῆς τοιαύτης φρικώδους! τῷ ὄντι καταστάσεως, ὅτι εἰ κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου 1 Ὀκτωβρίου τελευτήσαντες, ἐτάφησαν τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας 3 Ὀκτωβρίου ἄτε τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου εἰκοσιτετραώρου ὀριζομένης προθεσμίας ἐκπνεύσεως τὴν 7 ἑσπερινὴν τῆς Κυριακῆς, ὥρας δηλονότι ἧτις ἀναμφιβόλως θὰ ἦτο ἰκανὴ νὰ ἐξεγείρῃ τὴν κοινωνίαν καὶ τοὺς δημοσιογράφους ἐὰν κατὰ ταύτην ἐκηδεύοντο εἰ ἐν λόγῳ νεκροί.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

ΑΡΧΙΜ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΙΣΙΑΝΟΣ

Ἐφημέριος τῶν Φ. Κ. Κεφαλληνίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αὔριον ὥραν 7 1)2 μ. μ. ὁμιλήσει ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ Πατροκτόνων. Διὰ τῆς Διὰ τῆς διαλέξεως ταύτης καταδειχθήσεται ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔγκλημα ὑφ' οἷας δῆποτε συνθῆκας διαπραττόμενον πρέπει νὰ ἐπισύρῃ, ὡς ἀρμόζουσαν καὶ δικαίαν ποινὴν τὰ ἰσόβια δεσμά. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω διάλεξιν ὁμιλήσει περὶ τῆς νόσου Εὐφλογίας καὶ περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ κ. Λουκᾶς Νιφοράτος ἰατρός.

Ἐτετέλεσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπυρίδωνος Ματαράγκα ἐμπερογράπτου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐγενίας Σ. Τσιάνταρ. Εὐχόμενα εὐτυχίαν.

— Ἐπίσης ἐτετέλεσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀριστείδου Κακούρη μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαγδαλινῆς Μήλα ἀδελφῆς τοῦ παντοπώλου Ν. Μήλα. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀναχωρήσαντος τοῦ κ. Δούκα προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ὁ νέος ὀριστικὸς διευθυντὴς κ. Π. Μαλεβίτης.

— Ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης μας Σπυρίδων Λασκαράκης.

Ἀφιχθεῖσα ἐκ Ῥουμανίας ἡ κ. Ἀγλαΐα Σφαέλου, ἐτέλεσε τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ συζύγου της Ἀνδρέου Σφαέλου εἰς Φωκάτα Λειβαθοῦς παρευρεθέντων κατ' αὐτὸ πηλῶν συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ἀθήνας ἡ κ. Σπυριδοῦλα Γιαννοπούλου Συνταγματάρχου μετὰ τῆς χαριτωμένης κόρης της δεσποινίδος Κικῆς, ὅπως τελειοποιήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, διὰ τὴν ὁποίαν δεῖκνυε μεγάλην κλίσην καὶ ὑπόσχεται πολλά.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντῆσαν τῆς Ῥουμανίας διαμεινῆς ἐπ' ὀλίγον παρ' ἡμῖν, ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας κ. Ἀγγελος Μακρῆς μετὰ τῆς δεσποινίδος ἀδελφῆς του.

— Μᾶς ἐπισκέφθη καὶ ἡ ἐπιθεωρήτρια τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῶν θηλέων κ. Βελῆ. Τὴν ἐβεληδοσκοπίσαμεν καὶ φαίνεται πολὺ καθῶς πρέπει κυρία, ὅσον δὲν εἶναι πολὺ καθῶς πρέπει ὁ κ. Ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος πετρεῖ στὴ θάλασσα τὸ δημόσιον χρήμα. Τί θὰ πῆ ἐπιθεωρήτρια; Δὲν ἀρκεῖ ὁ ἐπιθεωρητής; Ἐκτὸς ἂν ἐνεργεῖται ἐπιθεώρησις τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμῃ ὁ ἑτερόφυλος!

— Ἐγένεον ἐπὶ τέλοισι καὶ τὸ χατῆρι τῶν παπάδων! Εὐλόγια Κυρίου καὶ ἔλεος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς! Καὶ ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν ἐννέα κρούσματα. Καὶ ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὸν δήμαρχον νὰ μὴ γίνουσι ἐκατὸν ἐννέα Ἐλπίζομεν, ὅτι ὅσον δι' αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ μᾶς λυπηθεῖν.

— Ὁ χοροδιδάσκαλος κ. Βλάσσης κατήρτισε τελείαν ἑλληνὴν χορῶν. Δυστυχῶς, ὅμως δὲν ἔχει ἀρκετοὺς μαθητάς. Διατί; Τί θὰ μάθουν λοιπὸν οἱ νεοί μας, ἂν δὲν μάθουν τὸ ὑλοχιστὸν τὸ γ λ υ κ ὑ τ α τ ο ν π ᾶ ν τ ε σ π ᾶ ν! Ἄλλως τὸν καλὸν χορευτὴν οὔτε ἡ εὐλογία δὲν τὸν πιάσει ὅταν γυρίζῃ γρήγορα.

ἽΟποῖος θέλῃ τὰ λεπτά του κουτουροῦ νὰ μὴν τὰ δίνη καὶ νὰ γείνηται λεβέντης καὶ τῆς μόδας φιγουρίνι, νὰ ραφίτῃ στοῦ Ματαράγκα πῶχει εἶδη ἐκλεκτὰ γιὰ κοστούμια γιὰ ζακέτες καὶ προπάντων γιὰ παλτά. Μοναχὰ στοῦ Ματαράγκα βρίσκεις τέχνην ἐντελῆ, καὶ κασμήρια διρρηκίας νὰ συμφέρουνε πολὺ.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΔΙΑ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας ἐκομισθησαν καὶ πωλοῦνται μαγειρεία σιδηρᾶ Κ ὠ κ καταναλίσκοντα ἐλαχίστην ποσότητα κὼκ καὶ χρήσιμα διὰ ράπτας, πιλοποιοὺς στιλβωτάς λεπτοσιδηρουργοὺς κτλ.

Ἀπόλυτος οἰκονομία διὰ τὰς μαγειρικὰς τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἄλλας ἀνάγκας.

Τὰ μαγειρεία τιμῶνται δραχ. 6 μονὰ καὶ δώδεκα διπλά.

Ἡ τιμὴ τοῦ κὼκ χονδρικῶς 50 δραχ. τὸν τόνον. Λιανικῶς τρία λεπτά ἢ λίτρα.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν μαγειρίων δωρεάν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἡλ. Ἐταιρίας.)

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡ. ΔΕΟΝΤΟΣ ΤῆΝ Π. ΚΟΜΜΕΡΣΙΑΝΟΥ.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ